

CUỘC HOÁN CẢI CỦA MỘT PHỤ NỮ CÔNG GIÁO ĐỨC

... Một ngày trong năm 1945, trên chuyến xe lửa quốc tế từ thủ đô Roma của Ý đến thủ đô Berne của Thụy Sĩ, hai phụ nữ Công Giáo tình cờ gặp nhau.

Một người quốc tịch Đức. Người kia quốc tịch Ba Lan. Hôm ấy là Chúa Nhật cuối tháng 11, lễ trọng kính Đức Chúa GIÊSU KITÔ Vua. Khi đến ga Milano (Bắc Ý) xe lửa dừng lại khoảng 1 giờ. Bà Maria - phụ nữ Ba Lan - muốn lợi dụng trạm dừng này lấy taxi đến nhà thờ Chính Tòa Milano, tham dự Thánh Lễ. Bà nhờ bạn đồng hành người Đức - cô Helen - trông coi hành lý. Bỏ vội mấy tờ báo Công Giáo trong đó có tờ "Dieu Vivant - THIÊN CHÚA Hằng Sống" trên băng ghế để giữ chỗ ngồi, bà Maria đi ngay.

Khi bà Maria trở lại bước lên xe lửa thì cũng là lúc xe lửa chuyển bánh. Hai phụ nữ trao đổi với nhau vài câu nói xã giao rồi cả hai cùng giữ thinh lặng. Nhưng khi đến Berne, thủ đô Thụy Sĩ, trước khi chia tay nhau, bà Helen bỗng hỏi xin địa chỉ của bà Maria.

Mấy năm dài đằng đẵng trôi qua .. Một hôm bà Maria nhận được lá thư của một nữ đan sĩ viết từ một đan viện ở Đức. Khi mở thư và đọc ngay những giòng đầu, bà Maria bỗng hình dung ra phụ nữ Đức bà gặp trên tàu lửa vào năm 1945 xa xưa. Đại ý bức thư như sau:

... Khi tôi gặp bà trên chuyến xe hôm đó, tôi đang ở trong tình trạng khủng hoảng trầm trọng. Thế chiến thứ hai đã cướp mất của tôi tất cả: gia đình, của cải và danh dự .. Vào năm 1939, tôi là thanh nữ 18 tuổi, tràn đầy hận thù và kiêu hãnh. Tôi kiêu hãnh thuộc về dân tộc Đức và mù quáng nghe theo mọi lời tuyên truyền dối trá của nhà độc tài khát máu Adolf Hitler (1889-1945). Giới trẻ chúng tôi lúc bấy giờ chỉ thấy trước mắt thần tượng Hitler .. Nhưng rồi chẳng bao lâu sau, thế chiến thứ hai đưa chúng tôi vào những giắc mộng hãi hùng. Ba người anh trai của tôi ngã gục trên chiến trường Nga. Người anh thứ tư bị người Mỹ đưa ra xử bắn vì tội phạm chiến tranh. Cha mẹ tôi vì quá buồn sầu, theo nhau từ trần trong khoảng thời gian ngắn. Phần tôi, tôi có hai đứa con hoang. Nhưng cả hai bị chết vì bom đạn trong thời chiến.

Khi thế chiến thứ hai chấm dứt và Đức quốc bị thất trận nhục nhã ê chề, tôi như người thoát ra khỏi một cơn ác mộng. Khi người anh thứ tư của tôi bị đem ra xét xử vì tội phạm chiến tranh tôi mới kinh hoàng khám phá ra những trại tập trung sát nhân của đức-quốc-xã! Tôi cảm thấy vô cùng đau đớn và xấu hổ vì những điều bỉ ổi mà dân tộc Đức đã gây ra cho các dân tộc khác trên hoàn cầu!

Tôi sinh ra trong một gia đình Công Giáo. Nhưng cha mẹ chúng tôi không mấy chú ý đến việc giáo dục con cái trên lãnh vực tôn giáo. Vì thế, ngay trong tuổi trẻ, tôi đã đánh mất niềm tin vào THIÊN CHÚA. Và khi thử thách đến, tôi hoàn toàn rơi vào cảnh tuyệt vọng. Tôi chỉ có một ý nghĩ duy nhất: TỰ TỬ! Tuy

nhiên, tôi không bỏ hẳn ý niệm về THIÊN CHÚA. Đối với tôi, THIÊN CHÚA là Đấng Công Minh xét xử chứ không phải THIÊN CHÚA Từ Bi Nhân Hậu!

Thú thật, ngày tình cờ gặp bà trên chuyến xe lửa và thái độ bà tức tốc lấy xe taxi đi tham dự Thánh Lễ, chỉ làm tôi bật cười chế nhạo mà thôi! Nhưng THIÊN CHÚA Quan Phòng vẫn dõi mắt theo tôi. Chính tập san "Dieu Vivant - THIÊN CHÚA Hằng Sống" của bà đã làm xáo trộn cuộc đời tôi. Tôi lơ đãng cầm tờ báo và lật một vài trang để đọc. Nhưng rồi mắt tôi chú ý đến một bài báo viết về tình yêu của thánh nữ Têrêxa Hải Đồng GIÊSU (1873-1897) dành riêng cho người vô thần, những kẻ không tin tưởng và người tội lỗi nói chung. Thánh nữ đặt mình vào địa vị của tội nhân và kêu cầu lòng từ bi thương xót của Đức Chúa GIÊSU KITÔ như sau: ***"Lạy Đức Chúa GIÊSU, ơn duy nhất mà con kêu xin cùng Chúa là xin cho chúng con đừng bao giờ xúc phạm đến Chúa .. Xin Chúa thương xót chúng con và xin cho chúng con được nên công chính trước mặt Chúa"***.

Bài báo đã làm đảo lộn mọi tình cảm tôn giáo của tôi. Tôi bỗng thâm tín: "Chính tội lỗi của tôi lôi kéo lòng từ bi nhân hậu của Chúa". Sau đó tôi tìm gặp Linh Mục để xưng tội .. Hôm nay viết cho bà những giòng này, lòng tôi dâng lên niềm an bình, hạnh phúc và tri ân vô bờ. Cuộc đời tôi hoàn toàn biến đổi. Hiện tại tôi sống trong đan viện .. và tên dòng của tôi là nữ tu Têrêxa.

Đọc xong bức thư, bà Maria lấy giấy viết trả lời ngay cho Chị Têrêxa. Nhưng rồi thư đi mà chẳng có hồi âm! Mãi một thời gian sau, bà Maria nhận lá thư của Mẹ Bề Trên báo tin chị Têrêxa qua đời. Trong thư, Mẹ Bề Trên kể lại những ngày cuối đời của chị nữ tu thánh thiện. Chị Têrêxa chấp nhận bệnh tật và thử thách với lòng quảng đại và niềm vui tràn đầy.

... "Đường kẻ lành đi là đường ngay thẳng, lối kẻ hiền theo là lối Chúa san bằng. Vâng, lạy THIÊN CHÚA, trên con đường thánh ý vạch ra, chúng con chờ đợi Chúa. Hồn chúng con khát vọng Thánh Danh và ước mong tưởng nhớ đến Ngài. Suốt đêm trường, hồn con khao khát Chúa, trong thâm tâm, những kiếm tìm khắc khoải. Khi Chúa thực thi quyết định của mình khắp năm châu, người bốn bề học biết đường công chính" (Isaia 26,7-9).

(Maria Winowska, "Du Sang sur les Mains", Editions Saint Paul, 1988, trang 119-127)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt